

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 36. Concilium Ingelheimense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X.
A.C. 948.

§. XXXVI.

Concilium Ingelheimense.

† Bomarzo.

tom. 9. Conc.
p. 623.
Frod. 35.

Agapitus Papa Regi Ottoni Legatum misit Marinum Episcopum Polymartiensem † in Tuscia, qui Concilium generale (*) congregaret, & ipse datis literis quosdam Episcopos Gallia & Germania convocavit. Celebratum est hoc Concilium Ingelheimii in Ecclesia S. Remigii, septima Junii, anno nongentesimo quadragesimo octavo, Indictione sexta, duobus Regibus Ottone & Ludovico presentibus, Legato Marino presidente. Aderant, si etiam Legatus adnumeretur, Episcopi triginta duo, nimirum Archiepiscopi quinque, Wicfredus Coloniensis, Fridericus Moguntinus, Robertus Trevirensis, Artaldus Remensis, Adaldagus Hamburgensis, & Episcopi viginti sex, (**) quorum notissimi sunt, S. Udal-

(*) Generale, nempe in Imperio Francorum.

(*) Ad dilucidanda in superioribus Annotationibus nostris dicta servit, quod scribit R. P. Josephus Mezger in Hist. Salisb. Cap. 19. *Mortuo Gerardo (Laureacensi) mox Successor ejus Adalbertus, omisso Archiepiscopi nomine, solo Episcopi titulo contentus fuit . . . ita ipse se in Concilio Ingelheimensi subscripsit. Ita pariter*

S. Udalricus Augustanus, & Adalbero Metensis, plerique vero Ultrarhenani. Sæculum X.
A. C. 948.

Non modicus quoque Abbatum, Canonicorum, Monachorumque numerus advenerat. Legatus ergo mandata sua legit, quibus Papa ei totam suam auctoritatem committebat, tumque Reges, Episcopi,

U 3

piscopi,

pariter inscriptus reperitur in Synodo Augustana plurimorum Episcoporum anno 952. celebrata. Utrique Synodo cum aliis Germaniæ & Bojariæ Episcopis Heroldus suo loco Archipræsul interfuit, & præ cunctis Episcopis, ut dignum erat, Acta Synodi subsignavit.

In Actis Conciliorum Edit. Par in Synodo Ingelheim. hoc ordine occurrunt Episcopi. Post quinque Archiepiscopos ponitur; *Richavo Vangionensis & Ecclesiæ Episcopus, Geroldus Juvaviensis Ecclesiæ Episcopus, Udalricus Augustensis &c.* Et demum inter Episcopos ultimos tres, Adalbertus Laureacensis. In altera subsequente narratione hujus Synodi Episcopi nullo prorsus ordine servato enumerantur, nam Archiepiscopus Moguntinus in medio occurrit, & in Adnotatione P. Sirmondi dicitur interpolata. At in Synodo Augustana anno 952. Geroldus Archiepiscopus Juvaviensis secundo loco post Archiepiscopum Moguntinum ante alios Archiepiscopos Italiæ ponitur, & in medio occurrit Adalbertus Patavensis Ecclesiæ Episcopus. Unde cognoscimus, tunc Ecclesias Laureacensem & Passaviensem non fuisse separatas. *Infra Num. XLII.*

Wormatiensis.

Sæculum X. piscopi, cunctique præsentis professi
A. C. 948. sunt, se Pontifici obtemperaturos.

Tunc vero Rex Ludovicus a latere Regis Ottonis, (*) eodemque consentiente, surgens, causam suam coram Concilio contra Hugonem Comitem Parisiensem dixit in hunc modum: *Ex Anglia*

(*) Vidimus paulo ante Ottonem, Francorum in Germania Regem, in societate Ludovici Francorum Regis in Gallia, militantem, & nunc in Concilio Episcoporum juxta eundem Ludovicum sedentem habemus. Mira concordia! Ceterum notatu dignum, quod neuter alteri injustæ possessionis litem moverit. Unde Scriptores Galli Germanique, qui, prout quisque affectus est, & partium studio fertur, jam Romanorum Imperatoribus, jam Galliæ Regibus jus antiquum vel Galliam, vel Germaniam repetendi prolixè & fervide adstruunt, quæstionem reudunt non nisi ad fallendum tempus aptam, cum in ipsis divisionis Regni Francorum primordiis hac de re disceptare Regibus in mentem non venerit. Quod si vero non tam amplum vastumque fuisset Francorum Imperium (olim Germaniam, Galliam, & Italiam complexum) ut etiam plures Reges caperet, potior omnibus utique fuisset Ludovicus Transmarinus, ex sanguine Caroli Magni per mares legitima successione ortus. Sed Regna in orbe terrarum, imprimis Deus, deinde jus sanguinis, sæpe vox populi, sæpissime gladius potentioris distribuit.

glia per Legatos Hugonis, ceterorumque Sæculum X. 2.
 Franciæ Principum, ad suscipiendum Re- A. C. 948.
 gnum defuncti parentis mei vocatus,
 suffragiis & voluntate omnium Proce-
 rum totiusque militiæ Rex salutatus &
 consecratus fui. Hugo nihilominus au-
 sus est me ejicere, dolo me comprehen-
 dit, & per annum integrum in custo-
 dia me detinuit. Nec aliter liberta-
 tem potui impetrare, quam postquam
 Laudunum Castrum, quod solum Regi-
 næ Gerbergæ ad habitandum cum fide-
 libus mihi servis restabat, Hugoni cessi.
 Si quis objiciat, quod admissi cujusdam
 facinoris causa hæc mihi inferantur, me
 purgare juxta Judicium Synodale &
 præcipiente Rege Ottone, vel per cer-
 tamen singulare non recusato.

Postquam Rex Ludovicus suas que-
 relas exposuisset, surgens Artaldus Ar-
 chiepiscopus, suam quoque legi jussit,
 instar Epistolæ ad Marinum Legatum to-
 tamque Synodum directæ. Omnia re- p. 627.
 petit prolixè, quæ in causa Archiepis- Sup. Lib.
 copatus Remensis ab Herivei obitu & LIV. §. 59.
 Seulphi Ordinatione facta fuerant; ni-
 mirum, Hugonem intrusum, ordinatum, Reges in
 expulsam, se vero tam duram passum Concilio
 fuisse persecutionem, ut per diversa lo- præsentes.
 ca errare & in silvis delitescere coactus
 fuerit, quod Sedi suæ renunciare & Pal-
 lium reddere nollet. Tandem refert,

Sæculum X. quæ in duobus Conciliis Viridunensi &
 A. C. 948. Mosomensi acta. Hoc Libello recitato,
 p. 631. & per interpretem in gratiam Regum
 lingua Teutonica reddito, Sigeboldus
 Hugonis Archiepiscopi Diaconus Conci-
 lium intrat cum literis, quas Roma attu-
 lerat, jamque prius in Concilio Moso-
 mensi produxerat, dicens, quod eas Ro-
 mæ a Legato Marino, hic in Concilio
 præfenti, accepisset. Tunc Marinus
 protulit literas, a Sigeboldo Romam de-
 latas, easque coram Episcopis & Regi-
 bus legi iussit. In iis dicebatur, quod
 Guido Episcopus Sueslionensis, Hildegar-
 rius Bellovacensis, Rudolphus Laudu-
 nensis, ceterique provinciæ Remensis E-
 piscopi illas Romam misissent, & a Papa
 petiissent, ut pulso Artaldo Hugo resti-
 tueretur. Verum Rudolphus Laudu-
 nensis, qui in his literis nominabatur,
 & Fulbertus Cameracensis omnibus vi-
 ribus negarunt, se vel Sigeboldum istum
 usque in hanc diem unquam vidisse, vel
 consensisse, ut Romam mitteretur. Ni-
 hil habuit Sigeboldus, quod opponeret,
 nisi quod valide clamaret, & calumnias
 ingereret. Tunc Marinus Legatus pe-
 tit, ut secundum Canones sententia in
 eum ferretur. Itaque convictus, quod
 falsa protulisset, postquam lecti Canones
 de calumniatoribus fuissent, a Diacona-
 tu deponendus & in exilium mittendus
 pro-

pronunciatur. Contra Artaldo, qui ^{Sæculum X.}
 Conciliorum Judicium vocatus nunquam ^{A. C. 948.}
 refugisset, possessio Archiepiscopatus Re-
 menfis asserta est.

Die secunda Concilii Robertus Ar-
 chiepiscopus Trevirensis petiit, ut in Se-
 dis Remensis in vasorem sententia ede-
 retur, atque id ipsum præcepit Marinus
 Legatus. Leguntur Canones & Decre-
 ta Pontificum, tumque ad eorum nor-
 mam Hugo excommunicatur. Sequen-
 tibus diebus de quibusdam articulis ad
 Disciplinam pertinentibus actum, & com-
 plures Canones conditi.

Nemo audeat, secundum ea quæ ali-
 quando in Concilio Toletano (*) sapien-
 ter decreta sunt, sive vi manifesta, sive
 per insidias Regiam Majestatem laceffe-
 re. Idcirco Hugo (Comes Parisiensis)
 excommunicabitur, quod Ludovici Re-
 gis Ditiones invaserit, nisi resipuerit &
 Judicio Concilii steterit. Artaldus Ar-
 chiepiscopus Remensis in Sedem suam,
 ex qua pulsus fuerat, canonicè restitu-
 tus fuit. Hugo, qui illam Sedem usur-
 paverat, excommunicatus, & tam illi
 qui eum ordinarunt, quam qui ab ipso
 ordinati sunt, excommunicabuntur, nisi

U 5 satis-

(*) Notabit Disciplinæ Ecclesiasticæ studio-
 sus Lector, quanta Conciliorum Provincialium
 in Ecclesia fuerit auctoritas.

- Sæculum X. A. C. 648.

 c. 3. satisfecerint in Concilio, quod Treviris sexta Septembris celebrandum est. Hugoni Comiti Episcopi secundo excommunicationem comminantur, quod Rudolphum Episcopum Laudunensem, Regi Ludovico fidem servantem, e Sede sua dejecerit.
- c. 4. Laici, id est, Patroni, Ecclesiis Presbyteros nec præficient, nec auferant sine licentia Episcopi. Sæpe Simonia crimem suberat, præsertim in Provinciis ultra Rhenum positis. Laici de oblationibus Fidelium, aut de Decimis nihil sibi retineant, atque hujusmodi causæ cognitio non ad Laicos, sed ad Synodum pertineat. Fideles tota hebdomada Paschali ferientur, in Pentecoste vero diebus Lunæ, Martis & Mercurii. In illa die, qua Litania Majores cantantur, id est in Festo S. Marci jejunent, sicut in diebus Rogationum. Unde videmus, quod illa ætate jejunium his diebus adhucdum fuerit observatum.
- c. 9.
 c. 6.
 c. 6.

§. XXXVII.

Concilium Trevirense.

- Frod. Chro. & Hist. 1^a.* Artaldus Archiepiscopus, Guido Episcopus Sueslionensis, Rudolphus Laudunensis, & Wicfredus Teruanensis
 c. 36. Treviros ad celebrandum Concilium pervenientes, ibi habuerunt Marinum Legatum & Robertum Archiepiscopum Tre-
- tom. 9. Conc. p. 632.*